

عنوان مقاله:

ارزیابی شدت بیابان زایی با استفاده از مدل IMDPA با تاکید بر معیار فرسایش بادی در منطقه ادیمی دشت سیستان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی گرد و غبار در جنوب غرب آسیا (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زهره هاشمی - دانشجوی دکترا مدیریت و کنترل بیابان، مدیریت مناطق خشک و بیابانی، دانشگاه یزد، یزد، ایران

عباس میری - استادیار، مرتع و آبخیزداری، دانشگاه زابل، زابل و ایران

خلاصه مقاله:

در حال حاضر بیش از 80 درصد از سرزمین ایران در قلمرو اقلیمی خشک و نیمه خشک تا خشک نیمه مرطوب گسترده شده است که با توجه به ویژگی های طبیعی حاکم بر آن و شیوه های بهره برداری نامناسب دارای شرایط حساس و شکننده بوده و به صورت بالقوه و بالفعل در معرض پدیده بیابان زایی قرار دارد. جهت ارزیابی شدت بیابان زایی منطقه ادیمی دشت سیستان، از مدل ایرانی IMDPA با تاکید بر معیار فرسایش بادی استفاده گردید. نتایج حاصل از ارزیابی شدت بیابان زایی نشان داد که براساس روش IMDPA سطحی معادل 93835/8 هکتار (67/5%) در کلاس شدید (III) و سطحی معادل 45132/2 هکتار (32/5%) در کلاس خیلی شدید (IV) بیابان زایی قرار گرفت. متوسط وزنی ارزش کمی در مدل IMDPA در کل منطقه به 3/45 برآورد گردید که بیان گر کلاس شدید بیابان زایی در کل منطقه است.

کلمات کلیدی:

شدت بیابان زایی، فرسایش بادی، مدل IMDPA، منطقه ادیمی، سیستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/894630>

